

A woman with blonde hair styled in an updo, wearing a brown and gold patterned Regency-style dress with lace trim, a necklace, and earrings. She is holding a gold and black masquerade mask. The background is a plain, light-colored wall.

Jane
Austenová

Lady
SUSAN

Jane Austenová

*L*ADY SUSAN

Přeložil Josef Pepson Snětivý

Jane Austenová

*L*ADY SUSAN

Přeložil Josef Pepson Snětivý

Translation, Preface © Josef Pepson Snětivý, www.pepson.cz, 2015

Photo on Cover © Thinkstock.com, 2015

Cover & Layout © Nakladatelství ČAS, Alena Laňková, 2015

© Nakladatelství ČAS, 2015

ISBN 978-80-7475-120-2

I.

LADY SUSAN VERNONOVÁ
PANU CHARLESI VERNONOVI

Langford, prosinec ...

Drahý švagře,

nemohu si již déle odpírat to potěšení a využití Vaší velkorysé nabídky, které se mi dostalo při našem rozloučení, abych s Vámi strávila několik týdnů v Churchhillu. Doufám tedy – vyhovuje-li Vám můj brzký příjezd – že mi již zanedlouho představíte mou švagrovou, kterou tak dlouho toužím poznat. Moji zdejší přátelé na mne naléhají, abych prodloužila svůj pobyt u nich. Avšak jejich pohostinná a veselá povaha je nutí trávit až příliš mnoho času ve společnosti, což se neslučuje s mou situací a náladou. A tak se již nemohu dočkat okamžiku, kdy budu přivítána ve Vašem nádherném domově.

Stejně tak toužím po tom, abych poznala Vaše děti a abych v jejich srdcích probudila zájem – brzy bude za-

potřebí, aby mi dodaly sílu, neboť se budu muset odloučit od své vlastní dcery. Dlouhá nemoc jejího drahého otce mi nedovolila věnovat se jí tak, jak by velely povinnost a cit, a mám ty nejlepší důvody domnívat se, že guvernánka, do jejíž péče jsem ji svěřila, se své role nezhostila se ctí. Proto jsem se rozhodla poslat Frederiku do jedné z nejlepších soukromých škol v Londýně, přičemž ji tam cestou k Vám osobně zavezu.

Tak či onak, odmítnutí v Churchhillu bych se dočkala velmi nerada. Bolestně by mě ranilo, kdybych se dozvěděla, že mne nemůžete přijmout.

Vaše vděčná a milující švagrová
Susan Vernonová

LADY SUSAN VERNONOVÁ
PANÍ ALICII JOHNSONOVÉ

Langford

Má milá Alice,

mýlila jste se, když jste se domnívala, že zde zůstanu po celou zimu. Ano, velmi mě rmoutí, že musím zdůraznit, jak hluboký byl Váš omyl – protože jsem jen málokdy strávila příjemnější tři měsíce než ty, které právě uplynuly.

V tuto chvíli však nic nejde tak, jak by mělo; ženy v rodině se spojily proti mně. Správně jste předpověděla, co nastane, už když jsem se poprvé objevila v Langfordu – a pan Mainwaring je tak neobyčejně přitažlivý, že jsem ani já sama nebyla bez obav. Dobře si pamatuji, jak jsem si už cestou říkala: „Ten muž se mi líbí, jen ať z toho nevzejdou žádné nepříjemnosti!“ Předsevzala jsem si, že budu diskrétní – vždyť jsem musela mít na paměti, že jsem vdovou teprve čtyři měsíce – a že zůstanu stranou, jak to jen půjde.

A to jsem také dodržela – byl to jen a pouze pan Mainwaring, od něhož jsem přijímala pozornosti. Stejně tak jsem se nepouštěla do flirtování a na rozdíl od dřívější si nevíštila žádného jiného miláčka, snad jen trochu Sira Jamese Martina, abych ho odloučila od slečny Mainwaringové.

Kdyby všichni znali mé pravé důvody, vážili by si mě. Místo toho mě nazývali „nehodnou matkou“, ačkoli šlo o svatý pud mateřské lásky. Právě má dcera byla důvodem mých snah, a kdyby nebyla tou nejhlopějšší husičkou na světě, snad bych se za ně dočkala odměny.

Ano, Sir James mě požádal o Frederičinu ruku; jenže ona – která se snad narodila jen proto, aby mě celý život trýznila – se proti tomuto svazku postavila tak rezolutně, že jsem svůj plán raději odložila. Již vícekrát jsem zalitovala, že jsem se za něj neprovdala sama; a kdyby byl jen o trochu menší slaboch, jistě by k tomu bývalo došlo. Avšak mou romantickou duši nedokáže uspokojit pouhé bohatství.

A tak je výsledek mého úsilí žalostný: Sir James zmizel, Maria Mainwaringová je vrcholně rozzlobená a paní Mainwaringová neskutečně žárlivá – a navíc svůj vztek namířila proti mně, jak jí to jen povaha dovoluje. Vůbec bych se nedivila, kdyby se obrátila na pana Johnsona, svého poručníka a Vašeho manžela v jedné osobě, pokud by to tedy bylo možné. Naštěstí jsme s Vaším chotěm v tomto konkrétním bodě zajedno – jeho nejlaskavějším krokem v životě bylo to, že se jí navždy zřekl, jakmile se provdala. Naléhavě Vás tedy prosím, abyste jeho nelibost i nadále udržovala na příslušné úrovni.

Ovšem zdejší atmosféra je navýsost smutná. Snad žádná společnost se ještě takhle neproměnila – všichni jsou ve válce a pan Mainwaring si sotva dovolí prohodit se mnou pár slov. Nejvyšší čas, abych odjela a během tohoto týdne s Vámi strávila – jak doufám – uklidňující den v Londýně.

Projevuje-li pan Johnson stále tak málo náklonnosti vůči mně, musíte mě navštívit na Wigmore Street č. 10. Doufám však, že to nebude nutné, neboť pan Johnson je – bez ohledu na všechny své chyby – jedním z těch mužů, kteří jsou vždy popisováni přívlastkem „vážený“. A Vy, jeho manželka, jste mou natolik důvěrnou přítelkyní, že se jeho pohrdání mou osobou jeví poněkud trapným.

V Londýně tedy učiním zastávku na cestě do toho nesnesitelného venkovského sídla. Ano, opravdu mířím do Churchhillu. Odpusťte, má milá, ale je to poslední útočiště, kam se mohu uchýlit. Kdyby v celé Anglii existovalo jakékoli jiné, zcela jistě bych ho upřednostnila. Charles Vernon je mi odporný a jeho ženy se obávám. Nicméně v Churchhillu musím setrvat tak dlouho, dokud se na obzoru neobjeví něco lepšího.

Má dcera pojede do Londýna se mnou. Zanechám ji na Wigmore Street v péči slečny Summersové, dokud nedostane aspoň trochu rozum. Všechny tamější dívky pocházejí z těch nejlepších rodin, a tak si získá dobré přátele. Cena je však nesrovnatelně vyšší, než jakou bych kdy chtěla z vlastní vůle zaplatit.

Sbohem! Pošlu Vám zprávu, jakmile se objevím ve městě.

Vaše přítelkyně
Susan Vernonová

PANÍ CATHERINE VERNONOVÁ

LADY DE COURCY

Churchhill

Drahá matko,

s politováním Vám píšu, že nebude v našich silách dodržet slib a strávit s Vámi Vánoce, a to z příčiny, která nám tuto újmu sotva vynahradí.

Lady Susan v dopise svému švagrovi a mému manželovi v jedné osobě vyjevila zájem přijet k nám téměř ihned; a poněvadž taková návštěva bude jen stěží zdvořilostní, nedokážu odhadnout její délku. Nejsem na ni ani v nejmenším připravena, a hlavně se nemohu spolehnout, že se bude chovat decentně.

A to se zdálo, že Langford je pro ni jako stvořený – jednak díky tamější eleganci a okázalosti, jednak kvůli její náklonnosti k panu Mainwaringovi... Nemohla jsem tedy očeká-

vat tak rychlou změnu, byť musím připustit, že od doby, kdy zemřel její manžel, projevovala vůči nám rostoucí přátelství – takže se něco takového přece jen dalo předvídat.

A pan Vernon k ní byl během staffordshirského pobytu zřejmě až příliš laskavý. Vždyť i bez ohledu na její povahu se k němu chovala tak nepěkně již od chvíle, kdy se začalo mluvit o našem manželství, že nikdo jen o trochu méně shovívavý by to nemohl přehlížet! A přestože bylo správné poskytnout jí finanční podporu, neboť je vdova po bratrovi mého muže a navíc žije ve skromných poměrech, nemohu se zbavit dojmu, že tak naléhavé pozvání bylo ze strany pana Vernona zcela zbytečné. Ovšem s ohledem na jeho ochotu vidět na každém jen to nejlepší stačilo, aby dala najevo žal a vyznala se ze své lítosti – a on byl hned připraven uvěřit, že jde o upřímné projevy. Já o tom nicméně přesvědčena nejsem, a byť se její dopis tváří hodnověrně, nechápu, proč k nám vlastně chce přijet.

Snadno si tedy představíte, drahá matko, s jakými pocity očekávám její příjezd. Lady Susan dostane příležitost využít všech svých oslavovaných schopností, aby si mě alespoň částečně získala; samozřejmě se však před jejím vlivem obrním, pokud jej nepodpoří něčím hodnotnějším. Vyjádřila vroucí přání poznat mě a také se laskavě zmínila o mých dětech, ale já nejsem natolik naivní, abych předpokládala, že by si uměla vytvořit vztah k některému z mých potomků, když se tak lhostejně – nemám-li přímo říct bezcitně – chová k vlastní dceři.

Ta bude zanechána ve škole v Londýně, což je ovšem dobře nejen kvůli ní samé, ale i kvůli nám. Odloučení od matky jí nepochybně prospěje, a šestnáctiletá a zatím dost nevzdělaná dívka by navíc nebyla ve zdejší společnosti příliš vítána.

Je mi známo, že si můj bratr Reginald už dlouho přeje poznat „úchvatnou“ Lady Susan, a tak ho brzy očekáváme.

Jsem ráda, že se otci daří dobře, a oba Vás vřele zdravím.

Vaše milující dcera
Catherine Vernonová

IV.

PAN REGINALD DE COURCY

PANÍ CATHERINE VERNONOVÉ

Parklands

Milá sestro,

gratuluji Vám i panu Vernonovi k tomu, že již brzy uvítáte nejznámější koketu v Anglii. Podle dřívějších zpráv jsem ji považoval za velmi elegantní dámu se sklonem k flirtování. Avšak v poslední době se mi donesly jisté zvěsti týkající se jejího chování v Langfordu, a ty dokazují, že jí počestné flirtování na rozdíl od většiny lidí nestačí – a že klidně rozvrátí celou rodinu, jen aby ukojila vlastní vášně. K panu Mainwaringovi se chovala tak, že způsobila žárlivost a neštěstí jeho manželky, a mladému muži, který před seznámením s ní pojal náklonnost k sestře pana Mainwaringa, se věnovala takovým způsobem, že tuto rozkošnou dívku připravila o milence.

To vše jsem se dozvěděl od pana Smithe, nyní přebývajícího v sousedství (povečeřeli jsme spolu v Hurstu a Wilfordu). Právě se vrátil z Langfordu, kde pobyl dva týdny s milostivou paní, a tak je nanejvýš způsobilý předávat mi takové informace.

Jaká to musí být žena! Toužím se s ní setkat, a tak rád přijímám Vaše milé pozvání, abych mohl na vlastní kůži zakusit její elegantní schopnosti, které toho tolik dokážou – vždyť uchvátila dva muže v jednom domě najednou, přičemž ani jeden z nich si jí s ohledem na vlastní partnerku neměl příliš všimnout! A to vše, ačkoli už není zcela mladá...

Naopak jsem rád, že s ní nepřijede slečna Vernonová, protože její způsoby nejsou dostatečně na výši. Podle pana Smithe je stejnou měrou hloupá i namyšlená. Když se tyto dvě vlastnosti spojí, předstírání už nic nezmuže – a ona by pak byla vystavena nemilosrdnému pohrdání. Naopak o Lady Susan se mi doneslo, že její klamavé schopnosti jsou úchvatné. Budu tedy velmi rád svědkem jejího chování – a osobou, která její lstivost prohlédne.

Zkrátka: očekávejte mě brzy.

Váš milující bratr
Reginald De Courcy

LADY SUSAN VERNONOVÁ
PANÍ ALICII JOHNSONOVÉ

Churchhill

Drahá Alicie,

Váš vzkaz jsem dostala těsně před odjezdem z Londýna – a jsem potěšena, že pan Johnson nic netuší o tom, co jste dělala během předchozího večera. Podvést ho, to byla nutnost, avšak vzhledem k jeho tvrdohlavosti je vždy třeba přijít na nějaký trik.

Já jsem do cíle cesty dorazila bez problémů a na přijetí ze strany pana Charlese Vernona si nemohu stěžovat. Musím však přiznat, že s chováním jeho ženy nejsem ani zdaleka tak spokojena. Má skvělé způsoby i garderobu, avšak necítím z ní žádnou náklonnost k mé osobě. Snažila jsem se být co nejpřátelštější, ale zřejmě nadarmo. Prostě mě nemá ráda. Ano, uvědomím-li si, že jsem se opravdu snažila překazit sňatek mého švagra s ní, nemohu být příliš

překvapena. Ovšem skutečnost, že mi stále zazlívá šest let starý plán, který nakonec stejně nevyšel, ukazuje na její úzkoprsost a pomstychtivost.

Někdy propadám lítosti nad tím, že jsem si nepřála, aby Charles koupil Vernon Castle, když už jsme ho museli prodat, ovšem tehdejší situace byla velmi zapeklitá – hlavně proto, že prodej probíhal zrovna v době jeho svatby. Všichni by také měli brát ohled na mé city – nemohla jsem dopustit, aby důstojnost mého chotě utrpěla tím, že by rodinné sídlo vlastnil jeho mladší bratr. Kdyby to bývalo možné zařídit tak, že bychom se nemuseli stěhovat a mohli žít pohromadě s Charlesem, kterému bychom bránili ve sňatku, určitě bych nepřesvědčovala manžela, aby Vernon Castle prodal někomu jinému. Omlouvá mě však to, že Charles si měl zrovna v tu dobu brát slečnu De Courcy. V té rodině je až příliš mnoho dětí – a co bych z toho měla já, kdyby byl Vernon Castle prodán právě Charlesovi? To, že jsem tomu zabránila, zřejmě zapříčinilo trvalou nelibost jeho manželky vůči mně. Ovšem k takovým postojům se stejně důvod vždycky najde.

To, co jsem teď popsala, však nikdy nebránilo Charlesovi ve velkorysosti. Chovám ho ve velké úctě – je tak krásně ovlivnitelný! Jeho dům je pěkný, zařízený nábytkem podle poslední módy, a ze všeho vyzařuje blahobyt a elegancce. O tom, že je velmi bohatý, vůbec nepochybují; vlastník banky přece nemůže mít žádný problém s penězi. Jenže on a jeho paní ani nevědí, jak s bohatstvím naložit – návštěv mají poskrovnu a do Londýna míří jen za obchodem.

Do přízně švagrové se hodlám vetřít prostřednictvím jejích dětí; už je znám všechny jmény a naklonit si hodlám především malého Frederika. Často si ho brávám na klín a oplakávám jeho drahého strýčka.

Chudák pan Mainwaring! Jistě Vám nemusím říkat, jak mi chybí a jak na něj pořád myslím. Hned po příjezdu jsem od něj dostala smutný dopis, prosycený nářky ohledně jeho ženy a sestry a lamentací nad osudem. Vernonovým jsem tvrdila, že mi píše jeho žena, takže když budu psát já jemu, bude dopis adresován Vám – a Vás prosím, abyste mu jej tajně předala.

Se srdečným pozdravem
Susan Vernonová